

sygn. akt VII Pa 61/16

VII Pz 34/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Graczyk

Sędziowie: SSO Renata Gąsior

SSO Lucyna Łaciak (spr.)

Protokolant: protokolant sądowy Emilia Poddębniak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 lipca 2016 r. w Warszawie

sprawy z powództwa H. D.

przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą
w W.

o ustalenie istnienia stosunku pracy i odszkodowanie

na skutek apelacji wniesionej przez powódkę

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 26 lutego 2016 r., sygn. VI P 261/15

oraz na skutek zażalenia powódki na postanowienie zawarte w 2 pkt wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 26 lutego 2016 r., sygn. VI P 261/15

1. zmienia zaskarżony wyrok w pkt 2 w ten sposób, że zasądza od H. D. na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

2. oddala apelację,

3. zasądza od H. D. na rzecz (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 780 zł (siedemset osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą.

SSO Lucyna Łaciak SSO Marcin Graczyk SSO Renata Gąsior

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie w sprawie z powództwa H. D. przeciwko (...)

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. o odszkodowanie i ustalenie istnienia stosunku pracy w punkcie pierwszym oddalił powództwo oraz w punkcie drugim zasądził od H. D. na rzecz (...)

Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 2400,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka H. D. była zatrudniona u pozwanego w (...)

(...) Spółka z o.o. w W. na podstawie umowy o pracę z dnia 10 października 2011 r. na stanowisku głównej księgowej. Umowa została rozwiązana za porozumieniem stron.

Następnie na podstawie umowy o pracę z dnia 4 lipca 2013 r. powódka została zatrudniona na stanowisku Prezesa Zarządu Spółki w wymiarze pełnego etatu na czas pełnienia tej funkcji. Umowa została zawarta na czas pełnienia funkcji prezesa zarządu pozwanego, a z dniem wygaśnięcia mandatu prezesa rozwiązuje się.

Kolejną umowę o pracę strony zawarły w dniu 18 czerwca 2014 r., zgodnie z którą powódka została zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy również na stanowisku Prezesa Zarządu. Umowa została zawarta na czas pełnienia funkcji Prezesa Zarządu, za średnim miesięcznym wynagrodzeniem 16000,00 złotych brutto.

Kwestię kompetencji Rady Nadzorczej w spółce regulował Regulamin Rady Nadzorczej stanowiący załącznik do uchwały Rady Nadzorczej nr (...) z dnia 4 lipca 2013 r. oraz Akt przekształcenia (...) Zakładu (...) w Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością zwanym Aktem Założycielskim Spółki. W świetle uregulowań w/w aktów organem uprawnionym do odwołania i powołania członka zarządu u pozwanego jest Rada Nadzorcza lub Zgromadzenie Wspólników.

W dniu 9 września 2014 r. powódka została zawiadomiona o planowanym na dzień 12 września 2014 r. posiedzeniu Rady Nadzorczej. Posiedzenie zostało zwołane w trybie pilnym z uwagi na konieczność uzyskania informacji mających kluczowe znaczenie dla dalszej działalności spółki, w tym: utratę płynności finansowej spółki, złożenie wniosku zarządu o dokapitalizowanie spółki i potrzebę jego zaopiniowania przez radę nadzorczą. W porządku obrad przewidziano min. informację zarządu o zagrożeniu utraty płynności finansowej spółki, informację w sprawie potrzeby podwyższenia kapitału zakładowego spółki, wolne wnioski i inne sprawy.

W dniu 12 września 2014 r. odbyło się posiedzenie Rady Nadzorczej (...) Spółka z o.o. w W.. W obradach Rady Nadzorczej wzięli udział wszyscy członkowie Rady, tj. M. M., A. R. i A. G.. W trakcie posiedzenia zmieniono porządek obrad poprzez dodanie czterech punktów: podjęcie uchwały w sprawie odwołania zarządu spółki, podjęcie uchwały w sprawie określenia liczby członków zarządu spółki, podjęcie uchwały w sprawie powołania Prezesa Zarządu Spółki oraz podjęcie uchwały w sprawie powołania Członka Zarządu Spółki. Nikt nie wnosił sprzeciwu co do zmiany porządku obrad. Zdjęto z porządku obrad punkt dotyczący podwyższenia kapitału zakładowego w wysokości 20 milionów złotych. W trakcie posiedzenia została podjęta uchwała nr (...) r o odwołaniu powódki z pełnienia funkcji Prezesa Zarządu Spółki. Uchwała została podjęta jednogłośnie w głosowaniu tajnym. Zostały sporządzone karty do głosowania tajnego, a następnie zliczono głosy. Podczas głosowania, poza członkami Rady, obecny był jedynie protokolant. Najpierw podjęto uchwałę o odwołaniu prezesa, następnie o rozszerzeniu składu zarządu oraz powołaniu nowego prezesa i członka. Po podjęciu wszystkich uchwał powódka została zaproszona na posiedzenie Rady i została jej zakomunikowane, że została odwołana uchwałą Rady Nadzorczej z funkcji prezesa, podając powody, dla których została odwołana. Powódce zarzucano, że jej działania doprowadziły do złej kondycji finansowej spółki oraz, że nie podejmowała działań w kierunku naprawy sytuacji, gdy spółka balansowała na granicy upadłości. Powódka została także poinformowana, że w związku z jej odwołaniem z funkcji Prezesa Zarządu uległa rozwiązaniu także umowa o pracę z dnia 18 czerwca 2014 r. Uchwała weszła w życie z chwilą jej podjęcia. Powódka przyjęła powyższe do wiadomości, opuściła posiedzenie i procedowane były kolejne punkty posiedzenia już z udziałem nowych kandydatów na członków zarządu. Powódka otrzymała świadectwo pracy. Przebieg posiedzenia był protokołowany. Po sporządzeniu protokołu Rada Nadzorcza zapoznała się z protokołem, który podpisany został przez wszystkich członków Rady oraz protokolanta.

Sąd I instancji ustalił następujący stan faktyczny na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy oraz na podstawie zeznań świadków M. M., A. R., A. G., A. P. i K. R..

Sąd Rejonowy oparł się w całości na przeprowadzonych dowodach i nie kwestionował ich w zakresie istotnych okoliczności tej sprawy. Zeznania członków Rady Nadzorczej i nowo powołanego Zarządu były spójne i korespondowały z całokształtem materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie.

Sąd I instancji oddalił wnioski dowodowe powódki o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron, a także wnioski zgłoszone w pismach:

- z dnia 25 marca 2015 r., w tym o zobowiązanie pozwanego do złożenia akt osobowych powódki, akt osobowych członków zarządu, wystąpienie do KRS o nadesłanie Aktu Założycielskiego wraz z wszystkimi zmianami za okres od 2013 r. do chwili obecnej, wszystkich uchwał w przedmiocie zmiany składów zarządu pozwanego, zobowiązanie pozwanego do złożenia kopii uchwał Zgromadzenia Wspólników i Rady Nadzorczej oraz protokołów i nagrań z posiedzeń za okres od dnia 1 czerwca 2013 r. do chwili obecnej, kopii uchwał w przedmiocie powołania/odwołania członków Rady Nadzorczej i Zarządu;

- z dnia 6 maja 2015 r., w tym wnioski o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków P. Ś., P. G. i T. R. na okoliczność rzeczywistych przyczyn odwołania powódki z funkcji Prezesa i należytego wykonywania przez nią obowiązków;

- z dnia 12 maja 2015 r., w tym wnioski o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków M. A. i D. T. na okoliczność rzeczywistych przyczyn odwołania powódki z funkcji Prezesa i należytego wykonywania przez nią obowiązków.

Sąd Rejonowy oddalił ww. wnioski dowodowe z uwagi na fakt, iż uznał, że wszystkie okoliczności niezbędne do rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie zostały już wyjaśnione,

a dopuszczanie kolejnych wnioskowanych przez powódkę dowodów, zmierzałyby jedynie

do przedłużenia postępowania. W niniejszej sprawie do rozstrzygnięcia wystarczyły dokumenty już złożone do akt sprawy, w tym akta osobowe powódki, których autentyczności i treści żadna ze stron nie kwestionowała. Wobec powyższego stały się one dla Sądu

I instancji dowodem wiarygodnym i niepodważalnym. Dowód z zeznań świadków miał jedynie charakter posiłkowy.

Sąd zważył, że powództwo jako nieuzasadnione nie zasługuje na uwzględnienie. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym przede wszystkim

ze złożonych do akt sprawy dokumentów, powódka wyraziła zgodę na powołanie jej osoby

na stanowisko Prezesa oraz miała świadomość, że zawiera umowę o pracę terminową,

tj. na czas wykonywania określonej pracy. Taki był zgodny zamiar stron umowy. Sąd Rejonowy zważył, że w świetle art. 65 § 1 i 2 k.c., stosowanym poprzez art. 300 k.p., oświadczenie woli należy tłumaczyć tak, jak tego wymagają okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje. W umowach należy badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu.

W niniejszej sprawie zarówno w dosłownym brzmieniu umowy, jak i przy zgodnej woli strony wyraziły zamiar zawarcia umowy o pracę na czas pełnienia funkcji Prezesa Zarządu przez powódkę. W umowie z dnia 4 lipca 2013 r. w § 3 zawarto zapis, w którym pracownikowi znana jest okoliczność, iż umowa została zawarta na czas pełnienia funkcji prezesa zarządu pozwanego oraz, że umowa rozwiązuje się z dniem wygaśnięcia mandatu prezesa. W kolejnej umowie z dnia 18 czerwca 2014 r., która miała charakter analogiczny, stwierdzono, że umowa została zawarta na czas pełnienia funkcji Prezesa Zarządu. Powódka miała zatem wiedzę, że z momentem jej odwołania umowa o pracę ulegnie rozwiązaniu, tj. z upływem czasu na jaki została zawarta. Uznać należy zatem, że z dniem rozwiązania stosunku korporacyjnego łączącego powódkę z pozwanym, będącego jednocześnie dniem ukończenia pracy, dla której wykonania umowa została zawarta, umowa uległa niejako automatycznemu rozwiązaniu bez konieczności składania dodatkowych oświadczeń o rozwiązaniu umowy o pracę. Strony łączyła umowa na czas wykonywania określonej pracy a odwołanie z funkcji prezesa zarządu było zdarzeniem ograniczającym czas trwania umowy. Z uwagi na odrębność stosunku korporacyjnego i stosunku pracy, wygaśnięcie mandatu

do sprawowania funkcji w zarządzie nie wiąże się z rozwiązaniem stosunku pracy z mocy prawa. Sposób rozwiązania umów o pracę określają odrębnie przepisy Kodeksu pracy. Sąd Rejonowy doszedł do wniosku, że bezspornie z chwilą ustania funkcji w zarządzie spółki prawa handlowego rozwiązuje się umowa o pracę zawarta na czas wykonania określonej pracy zgodnie z art. 25 § 1 k.p. w związku z art. 30 § 1 pkt 5 k.p. Nie ma przeszkód prawnych dla związania czasu trwania umowy o pracę z pełnieniem funkcji w zarządzie. Umowy o pracę na czas wykonania określonej pracy - w odróżnieniu od umów na czas określony, w których wskazuje się dzień rozwiązania stosunku zawierane są na okresy, kończą się z chwilą wykonania przewidzianych w tych umowach prac. Kodeksowego pojęcia "czas wykonania określonej pracy" nie należy przy tym pojmować w sensie wynikowym, lecz czynnościowym. Umowy o pracę zawierane na czas wykonania określonej pracy stanowią odrębny rodzaj umowy o pracę w rozumieniu art. 25 § 1 k.p., która rozwiązuje się z dniem wykonania pracy, dla której była zawarta na podstawie art. 30 § 1 pkt 5 k.p., a wcześniej nie może zostać wypowiedziana.

Sąd I instancji zważył, że organem uprawnionym do odwołania i powołania członka zarządu u pozwanego jest Rada Nadzorcza. Powódka zatem jako Prezes Zarządu pozwanego mogła zostać odwołana zarówno w drodze Uchwały Wspólników, jak i przez Radę Nadzorczą. Kodeks spółek handlowych nie nakłada na organ odwołujący zarząd obowiązku uzasadnienia przyczyny odwołania. Swoboda odwołania członka zarządu nie narusza, a więc nie modyfikuje roszczeń, które przysługują odwołanemu członkowi zarządu ze stosunku pracy lub innego stosunku prawnego dotyczącego pełnienia funkcji członka zarządu. Jeżeli bowiem spółka i członek zarządu wybierają umowę o pracę jako podstawę zatrudnienia, to czynią to ze wszystkimi wiążącymi się z tym konsekwencjami, w tym w postaci ograniczenia możliwości swobodnego rozwiązania umowy o pracę przez pracodawcę. Powyższą kwestię strony uregulowały w umowie o pracę zastrzegając wprost, że z chwilą utraty mandatu członka zarządu umowa o pracę ulega rozwiązaniu.

W realiach niniejszej sprawy Rada Nadzorcza działała w ramach swoich kompetencji podejmując uchwałę w dniu 12 września 2014 r. o odwołaniu powódki z funkcji prezesa. Uchwała ta nie została zaskarżona w trybie właściwym, tj. przed sądem gospodarczym. Zdaniem Sądu Rejonowego powódka, jeśli uważała, że miały miejsce uchybienia formalne czy nieprawidłowości mogące skutkować nieważnością podjętej uchwały, powinna tego dowodzić przed sądem gospodarczym. Doprowadzając przed sądem gospodarczym do stwierdzenia nieważności uchwały mogłaby wówczas być może doprowadzić do reaktywowania jej stosunku pracy. Przed Sądem Pracy postępowanie na te okoliczności zostało przeprowadzone, aczkolwiek Sąd I instancji uczynił to tylko z daleko idącej ostrożności. Prowadząc postępowanie dowodowe, Sąd Rejonowy nie stwierdził, aby cokolwiek podważało prawidłowość podjęcia uchwały przez Radę Nadzorczą. Wszelkie czynności podejmowane w trakcie posiedzenia były zgodne z regulaminem Rady Nadzorczej i Aktem Założycielskim. Sąd Rejonowy ustalił i zważył, że zgodnie z § 9 ust 3 regulaminu Rady Nadzorczej zmiana zaproponowanego porządku obrad może nastąpić, gdy na posiedzeniu są obecni wszyscy członkowie Rady i nikt nie wniesie sprzeciwu. Podobna regulacja znajdowała się w § 28 ust 3 Aktu Założycielskiego. W obradach Rady Nadzorczej w dniu 12 września 2014 r. brali udział wszyscy członkowie Rady. W trakcie posiedzenia zmieniono porządek obrad poprzez dodanie czterech punktów. Nikt nie wnosił sprzeciwu co do zmiany porządku obrad. Zgodnie z § 15 ust 2 Regulaminu Rady Nadzorczej oraz z § 29 ust 3 Aktu Założycielskiego głosowanie w sprawach personalnych odbyło się tajnie i miało faktycznie taki charakter. Fakt tajnego głosowania na posiedzeniu w dniu 12 września 2014 r. został także odnotowany w protokole.

Z tych względów Sąd I instancji uznał, że powództwo należało oddalić.

W konsekwencji powódce nie przysługiwało roszczenie o odszkodowanie za nieuzasadnione lub naruszające przepisy o wypowiedaniu umów o pracę wypowiedzenie umowy o pracę, czy też za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę. Pozwana nie miała obowiązku podawać przyczyn odwołania powódki z funkcji Prezesa Zarządu, a wobec faktu, że była to umowa na czas określony, także przyczyn rozwiązania stosunku pracy.

Powódka w niniejszym postępowaniu wносиła także o ustalenie istnienia stosunku pracy. Nie było to powództwo typowe z art. 22 § 1 k.p. Żądanie swoje oparła na twierdzeniu, że skoro uchwała odwołująca ją z funkcji Prezesa Zarządu jest nieważna, to jej odwołanie było nieskuteczne i stosunek pracy nadal istnieje. Sąd Rejonowy oddalił powództwo w tym zakresie uznając, że nie można ustalić trwania stosunku pracy, bowiem został on przez pozwanego prawidłowo rozwiązany. W ocenie Sądu I instancji powódkę nie łączył z pozwanym stosunek pracy na czas nieokreślony od dnia 10 października 2011 r., gdy była zatrudniona na stanowisku głównej księgowej. W aktach osobowych powódki znajduje się bowiem pismo, w którym zwraca się ona osobiście o rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem stron. Stosunek pracy uległ zatem rozwiązaniu.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., w myśl którego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, z uwzględnieniem że powódka przegrała sprawę w całości. Koszty zastępstwa procesowego Sąd ustalił na podstawie § 6 pkt 4 w zw. § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu z dnia 28 września 2002 r. na kwotę 2400,00 złotych.

W dniu 20 kwietnia 2016 r. powódka wniosła zażalenie na postanowienie określające wysokość zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Powódka zaskarżyła pkt 2 wyroku i zarzuciła naruszenie § 12 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej z urzędu z dnia 28 września 2002 r. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2016 r. poprzez ich bezzasadne zastosowanie oraz § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej z urzędu z dnia 28 września 2002 r. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2016 r. poprzez jego niezastosowanie. Mając na względzie powyższe, powódka wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia zawartego w pkt 2 wyroku poprzez wydanie postanowienia zgodnie z brzmieniem § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej z urzędu z dnia 28 września 2002 r. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2016 r. poprzez jego niezastosowanie. Powódka wniosła również o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. W uzasadnieniu powódka wskazała, że w niniejszej sprawie brak było podstaw do orzeczenia o zwrocie kosztów zastępstwa procesowego na rzecz pozwanego na podstawie § 12 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 6 ust. 4 lub 5 rozporządzenia, gdyż winien co najwyżej znaleźć zastosowanie przepis § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia, w myśl którego stawka minimalna w sprawie z zakresu prawa pracy wynosi 180,00 złotych.

W dniu 29 kwietnia 2016 r. powódka wniosła apelację od powyższego wyroku zaskarżając go w całości i zarzucając mu:

1. naruszenie przepisu postępowania mającego istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 316 k.p.c. polegające na nieprawidłowej ocenie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, sprzecznej z zasadami doświadczenia życiowego i zasadami logiki, skutkujące błędnym ustaleniem stanu faktycznego, przyjętym za podstawę rozstrzygnięcia, tj., że:
  - a) posiedzenie Rady Nadzorczej wyznaczone na dzień 12 września 2014 r. zostało zwołane w celu uzyskania kluczowych dla dalszej działalności spółki informacji, w tym dotyczących utraty płynności finansowej, złożenia wniosku zarządu o dokapitalizowanie spółki oraz potrzeby jego zaopiniowania przez Radę Nadzorczą, w sytuacji gdy w praktyce powyższe przyczyny zwołania posiedzenia Rady Nadzorczej miały stanowić jedynie pretekst jej zwołania w trybie pilnym z pominięciem obowiązujących zasad zwoływania posiedzeń w/w organu

oraz powiadamiania Zgromadzenia Wspólników, bowiem od samego początku rzeczywistym celem zwołania w/w posiedzenia było powołanie nowego, z góry ustalonego składu Zarządu, z którym na kilka tygodni wcześniej były prowadzone stosowne rozmowy, a do czego niezbędne było odwołanie dotychczasowego Zarządu w osobie powódki,

b) uchwała o odwołaniu powódki z funkcji Prezesa Zarządu została podjęta w głosowaniu tajnym, po którego przeprowadzeniu zliczono głosy, a podczas w/w głosowania poza członkami Rady Nadzorczej obecny był tylko protokolant, podczas gdy z materiału dowodowego sprawy, w szczególności z uwagi na niezłożenie przez pozwanego kart

do głosowania, nagrania przebiegu w/w posiedzenia Rady Nadzorczej, nie wynikały powyższe okoliczności,

c) powódce ustnie podano, poprzez odczytanie uzasadnienia podjęcia uchwały o jej odwołaniu, przyczyny odwołania powódki ze stanowiska Prezesa Zarządu, a także

że podczas przekazywania powyższej informacji na posiedzeniu Rady Nadzorczej

nie były obecne osoby, które następnie zostały powołane w skład nowego Zarządu, podczas gdy z okoliczności przytaczanych przez powódkę wynikało co innego,

a pozwany nie przedstawił dowodu przeciwnego, zwłaszcza dowodów wnioskowanych przez stronę powodową,

d) strony łączyła tylko jedna umowa na czas pełnienia funkcji w Zarządzie, co skutkowało błędnym przyjęciem, że pozwany mógł odwołać powódkę z funkcji Prezesa Zarządu bez podawania przyczyny, a tym samym, że roszczenie powódki o zasądzenie odszkodowania w kwocie 48000,00 złotych jest bezzasadne.

2. naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy,

tj. art. 227 i 232 k.p.c. poprzez zaniechanie przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków P. Ś., P. G., T. R., M. A. i D. T. na okoliczność rzeczywistych przyczyn odwołania powódki z pełnionej funkcji Prezesa Zarządu oraz należytego wykonywania przez powódkę powierzonych jej obowiązków na stanowisku Prezesa Zarządu, a także charakteru stosunku prawnego łączącego strony postępowania, w sytuacji gdy z uwagi na spór pomiędzy stronami co do stanu faktycznego sprawy zasadne było przeprowadzenie w/w dowodów dotyczących istotnych okoliczności, a Sąd przeprowadził w praktyce jedynie dowody zawnioskowane przez stronę pozwaną.

3. naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy,

tj. art. 299 w zw. z art. 227 i 232 k.p.c. poprzez oddalenie wniosku o dopuszczenie dowodu z przesłuchania powódki w charakterze strony postępowania na okoliczności rzeczywistych przyczyn odwołania powódki z pełnionej funkcji Prezesa Zarządu

oraz należytego wykonywania przez powódkę powierzonych jej obowiązków

na stanowisku Prezesa Zarządu, a także charakteru stosunku prawnego łączącego strony, w sytuacji gdy Sąd ograniczył postępowanie dowodowe do przeprowadzenia dowodów wskazanych przez pozwanego, tj. w praktyce do dowodu z zeznań świadków będących członkami Rady Nadzorczej, którzy odwołali powódkę z funkcji Prezesa Zarządu, a składając zeznania w rzeczywistości próbowali udowodnić, że ich postępowanie było prawidłowe, natomiast przeprowadzenie w/w dowodu z uwagi

na spór pomiędzy stronami dotyczący stanu faktycznego było w pełni zasadne i nie zmierzało do przedłużenia postępowania.

4. naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy,

tj. art. 245 k.p.c. w zw. z art. 227 i 232 k.p.c. poprzez oddalenie wniosku

o dopuszczenie dowodu z dokumentów wskazanych w pkt 5 petitum apelacji oraz

w pismach procesowych powódki z dnia 25 marca 2015 r., z dnia 6 maja 2015 r. i z dnia 12 maja 2015 r. na okoliczność prawidłowego wykonywania przez powódkę obowiązków na stanowisku Prezesa Zarządu oraz braku podstaw do odwołania jej

z w/w funkcji, a także na okoliczność rzeczywistych przyczyn odwołania powódki

z funkcji Prezesa Zarządu, w sytuacji gdy dowody te dotyczyły istotnych okoliczności faktycznych sprawy.

5. naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 245 k.p.c. w zw. z art. 248 k.p.c. polegające na oddaleniu wniosku o:

a) zobowiązanie pozwanego do złożenia kompletnych dokumentów w postaci:

- akt osobowych członków zarządu pełniących obowiązki od dnia odwołania powódki z funkcji Prezesa Zarządu do dnia wydania rozstrzygnięcia w sprawie,
  - kopii wszystkich uchwał Zgromadzenia Wspólników i uchwał Rady Nadzorczej oraz protokołów posiedzeń i nagrań z posiedzeń w/w organów pozwanej spółki za okres od dnia 1 lipca 2013 r. do chwili obecnej,
  - kopii uchwał w przedmiocie powołania i odwołania do składu Rady Nadzorczej i Zarządu wszystkich jej członków począwszy od dnia lipca 2013 r.,
  - wszystkich załączników do protokołu nr (...) z posiedzenia Rady Nadzorczej pozwanego z dnia 12 września 2014 r., w tym m.in.: uzasadnienia podjęcia uchwały w sprawie odwołania Zarządu spółki, kart do głosowania nad uchwałą nr (...), uchwały nr (...) w sprawie powołania Prezesa Zarządu wraz z kartami głosowania nad uchwałą, uchwały nr (...) w sprawie powołania członka Zarządu wraz z kartami głosowania nad uchwałą,
  - zawiadomienia o terminie i porządku obrad posiedzenia Rady Nadzorczej wyznaczonego na dzień 12 września 2014 r.,
  - informacji Zarządu o zagrożeniu utraty płynności finansowej spółki wskazanej w pkt 3 pierwotnego porządku obrad Rady Nadzorczej z dnia 12 września 2014 r.,
  - informacji Zarządu w sprawie potrzeby podwyższenia kapitału zakładowego spółki wskazanej w pkt 4 pierwotnego porządku obrad Rady Nadzorczej z dnia 12 września 2014 r., na okoliczność rzeczywistych przyczyn odwołania powódki z pełnionej funkcji Prezesa Zarządu oraz należytego wykonywania przez powódkę powierzonych jej obowiązków na stanowisku Prezesa Zarządu,
  - potwierdzenia przyznania powódce nagród i wyróżnień za okres pełnienia funkcji Dyrektora (...) oraz Prezesa Zarządu pozwanego,
  - potwierdzenia otrzymania przez pozwanego nagród, wyróżnień i dyplomów za działalność pozwanego w okresie od lipca 2013 r. do końca 2014 r.,
  - certyfikatu (...) podpisanego przez Wiceministra (...) potwierdzającego otrzymanie przez pozwanego akredytacji,
  - dyplomu potwierdzającego otrzymanie przez pozwanego nagrody w Konkursie (...),
- na okoliczności prawidłowego wykonywania przez powódkę powierzonych jej funkcji i braku podstaw do odwołania ze stanowiska Prezesa Zarządu.

b) zobowiązanie Krajowego Rejestru Sądowego do przesłania kserokopii z akt rejestrowych pozwanego i dopuszczenia dowodu z tychże dokumentów, tj.:

- aktu założycielskiego wraz ze wszystkimi zmianami za okres od 2013 r.,
- złożonych do KRS uchwał w przedmiocie zmiany składów Zarządu pozwanego podjętych przez Radę Nadzorczą i Zgromadzenie Wspólników od 2013 r.,

w sytuacji, gdy Sąd ograniczył postępowanie dowodowe tylko do wybiórczych dokumentów złożonych według własnego uznania przez pozwanego, a w których powinny się znajdować dokumenty wskazane przez świadków zgłoszonych przez pozwanego, których jednakże trudno szukać w aktach niniejszego postępowania.

6. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 45 § 1 k.p. w zw. z art. 36 § 1 k.p. polegające na jego niezastosowaniu i skutkujące bezzasadnym oddaleniem powództwa o zasądzenie na rzecz powódki odszkodowania w kwocie 48000,00 złotych z tytułu niezgodnego z prawem rozwiązania z nią stosunku pracy,

7. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 189 k.p.c. w zw. z § 29 ust. 3 aktu założycielskiego poprzez jego niezastosowanie, co skutkowało bezzasadnym oddaleniem powództwa o ustalenie istnienia stosunku prawnego łączącego powódkę

z pozwanym na stanowisku Prezesa Zarządu, w sytuacji gdy uchwała o odwołaniu powódki z funkcji Prezesa Zarządu została podjęta w sposób sprzeczny z zapisami aktu założycielskiego,

Mając na względzie zakres uchybień jakich dopuścił się Sąd I instancji, dodatkowo powódka zarzuciła nierozpoznanie istoty sprawy, bowiem Sąd I instancji ograniczył postępowanie dowodowe, oddalając praktycznie wszystkie zgłoszone przez nią wnioski dowodowe, w tym rezygnując z przeprowadzenia dowodu z jej przesłuchania. W związku z tym w ocenie apelującego wydanie prawidłowego orzeczenia w sprawie wymaga przeprowadzenia w całości postępowania dowodowego, wobec czego nie sposób uznać, iż Sąd I instancji zbadał podstawę materialną pozwu, a w swoim rozstrzygnięciu nie odniósł się do tego co było przedmiotem sporu.

Wobec powyższego, na podstawie art. 380 k.p.c. powódka wniosła o rozpoznanie postanowień w przedmiocie oddalenia wniosków dowodowych i w konsekwencji:

a) dopuszczenie dowodu z przesłuchania w charakterze świadków P. Ś., P. G., T. R., M. A. i D. T. na okoliczność rzeczywistych przyczyn odwołania powódki z pełnionej funkcji Prezesa Zarządu oraz należytego wykonywania przez powódkę powierzonych jej obowiązków na stanowisku Prezesa Zarządu, a także na okoliczności charakteru stosunku prawnego łączącego powódkę z pozwanym,

b) o zobowiązanie pozwanego do złożenia następujących dokumentów:

- akt osobowych członków zarządu pełniących obowiązki od dnia odwołania powódki z funkcji Prezesa Zarządu do dnia wydania rozstrzygnięcia w sprawie,

- kopii wszystkich uchwał Zgromadzenia Wspólników i uchwał Rady Nadzorczej oraz protokołów posiedzeń i nagrań z posiedzeń w/w organów pozwanej spółki za okres od dnia 1 lipca 2013 r. do chwili obecnej,

- kopii uchwał w przedmiocie powołania i odwołania do składu Rady Nadzorczej i Zarządu wszystkich jej członków począwszy od lipca 2013 r.,

- wszystkich załączników do protokołu nr (...) z posiedzenia Rady Nadzorczej pozwanego z dnia 12 września 2014 r., w tym m.in.: uzasadnienia podjęcia uchwały w sprawie odwołania Zarządu spółki, kart do głosowania nad uchwałą nr (...), uchwały nr (...) w sprawie powołania Prezesa Zarządu wraz z kartami głosowania nad uchwałą, uchwały nr (...) w sprawie powołania członka Zarządu wraz z kartami głosowania nad uchwałą,

- zawiadomienia o terminie i porządku obrad posiedzenia Rady Nadzorczej wyznaczonego na dzień 12 września 2014 r.,

- informacji Zarządu o zagrożeniu utraty płynności finansowej spółki wskazanej w pkt 3 pierwotnego porządku obrad Rady Nadzorczej z dnia 12 września 2014 r.,

- informacji Zarządu w sprawie potrzeby podwyższenia kapitału zakładowego spółki wskazanej w pkt 4 pierwotnego porządku obrad Rady Nadzorczej z dnia 12 września 2014 r., na okoliczność rzeczywistych przyczyn odwołania powódki z pełnionej funkcji Prezesa Zarządu oraz należytego wykonywania przez powódkę powierzonych jej obowiązków na stanowisku Prezesa Zarządu,

- potwierdzenia przyznania powódce nagród i wyróżnień za okres pełnienia funkcji Dyrektora (...) oraz Prezesa Zarządu pozwanego,

- potwierdzenia otrzymania przez pozwanego nagród, wyróżnień i dyplomów za działalność pozwanego w okresie od lipca 2013 r. do końca 2014 r.,

- certyfikatu (...) podpisanego przez Wiceministra (...) potwierdzającego otrzymanie przez pozwanego akredytacji;

- dyplomu potwierdzającego otrzymanie przez pozwanego nagrody w Konkursie (...)

na okoliczności prawidłowego wykonywania przez powódkę powierzonych jej funkcji i braku podstaw do odwołania ze stanowiska Prezesa Zarządu,

c) dopuszczenie dowodu z dokumentów wskazanych w pkt b) powyżej na okoliczność prawidłowego wykonywania przez powódkę powierzonych jej funkcji oraz braku podstaw do odwołania jej ze stanowiska Prezesa Zarządu pozwanego, a także na okoliczność rzeczywistych przyczyn odwołania jej z pełnionej funkcji Prezesa Zarządu u pozwanego,

d) dopuszczenie dowodu z przesłuchania powódki w charakterze strony na okoliczność rzeczywistych przyczyn odwołania powódki z pełnionej funkcji Prezesa Zarządu oraz należytego wykonywania przez powódkę powierzonych jej obowiązków na stanowisku Prezesa Zarządu oraz charakteru stosunku prawnego łączącego strony.

Ponadto powódka wniosła również o dopuszczenie dowodu z dokumentów załączonych do apelacji, tj. uchwały Zarządu nr (...) z dnia 23 września 2014 r., uchwały Rady Nadzorczej nr (...) z dnia 25 września 2014 r., uchwały Zgromadzenia Wspólników nr (...) z dnia 26 września 2014 r., uchwały Zgromadzenia Wspólników nr (...) z dnia 5 grudnia 2014 r., sprawozdania zarządu z działalności pozwanej spółki za 2013 r., rachunku zysków i strat za okres od dnia 1 lipca 2013 do dnia 31 grudnia 2013 r., na okoliczność należytego wykonywania przez powódkę obowiązków na stanowisku Prezesa Zarządu oraz braku podstaw do odwołania powódki z w/w stanowiska, a także na okoliczności, iż podane przez pozwanego przyczyny odwołania powódki nie miały charakteru rzeczywistego.

Powódka podniosła, iż konieczność złożenia w/w dokumentów powstała dopiero po oddaleniu przez Sąd I instancji jej wniosków dowodowych dotyczących wystąpienia do Krajowego Rejestru Sądowego o przedstawienie m.in. załączonych dokumentów.

Mając na względzie powyższe, powódka wniosła o:

1) uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania z uwagi na fakt, iż Sąd orzekający nie rozpoznał istoty sprawy, a wydanie orzeczenia w sprawie wymaga przeprowadzenia całości postępowania dowodowego,

2) zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego,

alternatywnie o:

- 1) zmianę zaskarżonego wyroku i w konsekwencji zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kwoty 48000,00 złotych tytułem odszkodowania za rozwiązanie stosunku pracy z naruszeniem przepisów kodeksu pracy,
- 2) ustalenie istnienia stosunku pracy pomiędzy pozwanym, a powódką na stanowisku Prezesa Zarządu,
- 3) zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, za obie instancje.

W dniu 31 maja 2016 r. w odpowiedzi na apelację pozwana wniosła o oddalenie apelacji powódki jako oczywiście bezzasadnej oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania za postępowanie przed Sądem II instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja powódki z dnia 29 kwietnia 2016 r. okazała się bezzasadna i jako taka podlegała oddaleniu, natomiast zażalenie z dnia 20 kwietnia 2016 r. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c., wiarygodność i moc dowodów sąd ocenia według swego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego. Zgodnie z poglądami orzecznictwa, „jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się utrzymać, choćby w tym samym stopniu, na podstawie tego samego materiału dowodowego, można wysnuć wnioski nieco odmienne. Wyłącznie, gdy brak jest logiki w łączeniu wniosków z zebranymi dowodami albo wbrew zasadom doświadczenia życiowego nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych, to przeprowadzona przez ten sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona.” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2002 r., sygn. akt II CKN 817/00) Natomiast „naruszenie zasad swobodnej oceny dowodów nie może polegać na przedstawieniu przez stronę alternatywnego stanu faktycznego, a tylko na podważeniu przesłanek tej oceny z wykazaniem, że jest ona rażąco wadliwa lub oczywiście błędna.” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2001 r., sygn. akt II CKN 588/99)

Przedkładając powyższą analizę zarzutów apelacyjnych skarżącego, Sąd Okręgowy zważył, iż wszystkie ustalenia stanu faktycznego dokonane przez Sąd I instancji zostały zawarte w sposób rzetelny, logiczny i odpowiedni. Pierwszy zarzut wystosowany przez skarżącego w punkcie 1a) apelacji w ocenie Sądu stanowi jedynie polemikę z prawidłowym rozstrzygnięciem Sądu Rejonowego. Posiedzenie Rady Nadzorczej pozwanej spółki zaplanowane w dniu 9 września 2014 r. na dzień 12 września 2014 r. zostało zwołane w określonym celu. Okoliczność zmiany porządku obrad poprzez dodanie min. punktu dotyczącego podjęcia uchwały w sprawie odwołania zarządu spółki była w sprawie bezsporna, a samo dokonanie tej czynności nie zostało zakwestionowane na posiedzeniu. Skutkiem dokonania rozszerzenia punktów obrad było odwołanie powódki z pełnienia funkcji Prezesa Zarządu Spółki. Apelująca nie udowodniła w toku postępowania sądowego, aby pierwotne przyczyny zwołania posiedzenia Rady Nadzorczej miały być jedynie pretekstem do zwolnienia powódki z zajmowanego stanowiska. Sąd doszedł do wniosku, że przyjmując hipotetycznie, iż faktycznie przeprowadzono posiedzenie tylko i wyłącznie w celu odwołania ówczesnego Zarządu, to brak jakichkolwiek czynności podejmowanych przez powódkę czyni zarzut chybionym. Powódka nie wносиła sprzeciwu do zmiany porządku obrad ani następnie nie zaskarżyła zasadności podjętej uchwały do sądu gospodarczego. Zatem należało przyjąć, iż działania członków spółki mające na celu uzdrowić kondycję finansową Szpitala zostały podjęte w majestacie prawa.

Uchwała o odwołaniu powódki z funkcji Prezesa Zarządu w istocie została podjęta w głosowaniu tajnym, po którym zliczono głosy. Na sali, poza protokolantem, znajdowali się członkowie Rady Nadzorczej. Działania podjęte w trakcie

posiedzenia Rady Nadzorczej zostały przeprowadzone zgodnie oraz w oparciu o wszystkie przepisy statutowe. Również należy uznać za rzeczywiste, iż powódka została poinformowana ustnie o przyczynach jej odwołania z zajmowanego stanowiska oraz, że w trakcie dokonywania tej czynności nie były obecne osoby następnie powołane w skład nowego zarządu.

Powyższe prawidłowo ustalone okoliczności nie naruszają art. 233 § 1 k.p.c. zawartego w punkcie 1 b) i c) apelacji. W ocenie Sądu Okręgowego materiał dowodowy zgromadzony w sprawie jednoznacznie wskazuje, że tak ustalony stan faktyczny przez Sąd

I instancji był poparty zeznaniami świadków, którzy byli obecni podczas posiedzenia Rady Nadzorczej wyczerpująco oraz zgodnie opisali na jego przebieg. Sąd Okręgowy zważył,

że dla prawidłowej oceny stanu faktycznego nie było potrzeby składania przez pozwanego kart do głosowania i nagrania przebiegu posiedzenia Rady Nadzorczej. Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił, iż zeznania dotychczas przesłuchanych świadków zasługują w całości na uwzględnienie oraz na nadanie

im przymiotu wiarygodności, gdyż pozostają one ze sobą w zgodzie i korelują z materiałem dowodowym. Na powyższą ocenęłożyło się zachowanie powódki w toku przeprowadzanych przez Zarząd czynności związanych z jej odwołaniem. Sąd Okręgowy ponownie podkreśla,

że powódka nie sprzeciwiła się zmianom w punktach posiedzenia Rady Nadzorczej i nie zaskarżyła podjętej Uchwały o odwołaniu jej ze stanowiska Prezesa. Przytoczone powyżej zarzuty powódki dotyczące rzekomych uchybień dokonanych przez Zarząd pozwanej zostały wystosowane na etapie postępowania sądowego. Sąd Okręgowy doszedł do wniosku,

że w przypadku podejmowania przez skład Rady Nadzorczej nieprawidłowych postanowień i decyzji, które byłyby sprzeczne z przepisami wynikającymi ze statutu spółki, logicznym jest podjęcie odpowiednich działań przez powódkę zmierzających do obrony swoich praw pracowniczych. Natomiast powódka nie wskazywała na żadne uchybienia proceduralne,

co zdaniem Sądu jednoznacznie karze stwierdzić, iż zarzuty skarżącej są lakoniczne i nie poparte żadnymi dowodami w sprawie. Sąd Okręgowy podkreśla, że w niniejszej sprawie zgodnie z art. 6 k.c. na pozwanym nie ciążył obowiązek przedstawienia dowodu przeciwnego, ponieważ powódka w żadnej mierze nie udowodniła swych racji. Zgodnie z dyspozycją

ww. artykułu, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która wywodzi z niego skutki prawne.

Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że w związku z powyższymi rozważaniami, z których wynikała w szczególności bierna postawa powódki związana z działaniami podjętymi przez Radę Nadzorczą Spółki, zarzuty wskazane w punktach 2, 3, 4 i 5 apelacji dotyczące naruszenia art. 245 k.p.c. związanego z art. 227, 232 i 248 k.p.c. oraz art.

299 związanego z art. 227 i 232 k.p.c. również nie zasługują na uwzględnienie. Sąd Rejonowy prawidłowo oddalił wnioski dowodowe powódki o zobowiązanie pozwanego

do przedstawienia szeregu dokumentów na okoliczność potwierdzającą prawidłowe wykonywanie przez powódkę obowiązków na stanowisku Prezesa Zarządu, braku podstaw

do jej odwołania oraz rzeczywistych przyczyn jej odwołania, co powielił tutejszy Sąd

na etapie postępowania drugo-instancyjnego. Zdaniem Sądu Okręgowego udowodnienie tychże okoliczności nie miałyby żadnego znaczenia dla prawidłowości rozstrzygnięcia

w sprawie, a ich ustalenie prowadziłyby do przedłużenia postępowania. Zgodnie ze statutem spółki, jej zarząd był umocowany do podjęcia uchwały o odwołaniu prezesa. W konsekwencji okoliczność prawidłowego wykonywania oraz wywiązywania się z obowiązków przez powódkę była bez znaczenia. Zeznania świadków potwierdziły ponadto, że spółka kierowana przez powódkę miała niestabilną sytuację finansową, co było głównym powodem do jej zwolnienia. Niezależnie od tego, Rada Nadzorcza nie miała obowiązku podawania powódce rzeczywistych przyczyn powodujących jej odwołanie, o czym będzie mowa w dalszej części uzasadnienia. Zgodnie bowiem z art. 203 § 1 k.s.h. członek zarządu może być w każdym czasie odwołany uchwałą wspólników. W związku z tym brak przeprowadzenia dowodu

z zeznań świadków P. Ś., P. G., T. R., M. A. i D. T. oraz z przesłuchania powódki na ww. okoliczności również był zasadny. Sąd Okręgowy oparł się w całości na zeznaniach członków zarządu, którzy jednomyślnie i dokładnie opisali wszystkie zdarzenia będące sporne w niniejszej sprawie. Zdaniem Sądu Okręgowego powódka w toku całego postępowania przed Sądem

I i II instancji w żadnym stopniu nie udowodniła, aby przeprowadzony już osobowy materiał dowodowy był sprzeczny z dokumentami zgromadzonymi w toku postępowania. Ponadto, Sąd Okręgowy aprobuje pogląd Sądu Najwyższego, zgodnie z którym „obowiązek Sądu wynikający z art. 299 kpc in fine nie ma charakteru bezwzględnie obowiązku, a aktualizuje się on jedynie wówczas, jeżeli Sąd uzna, że dotychczasowe rezultaty przeprowadzonego postępowania dowodowego nie świadczą o wyjaśnieniu faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Zaniechanie więc przez Sąd drugiej instancji zarządzenia przeprowadzenia uzupełniającego dowodu z przesłuchania stron nie dowodzi naruszenia art. 299 kpc, jeśli

w ocenie tego Sądu fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy zostały już wyjaśnione.” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2000 r., sygn. akt I CKN 1299/99) W konsekwencji należy również uznać, że Sąd Rejonowy prawidłowo zastosował dyspozycję art. 299 k.p.c., zgodnie z którą nie ma obowiązku dopuszczenia dowodu z zeznań stron, podczas gdy wszystkie istotne okoliczności w sprawie zostały już wyjaśnione. Powódka nie stawiała się na ostatniej rozprawie. Sąd I instancji zatem prawidłowo nie wyznaczał kolejnego terminu rozprawy, czym wydłużyłby bezzasadnie całość postępowania. Zgodnie z prawidłowymi ustaleniami oraz oceną stanu faktycznego, dopuszczanie dowodu z przesłuchania stron byłoby bezprzedmiotowe.

Zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. zawarty w punkcie 1 d) apelacji również okazał się być niezasadny. Jak ustalono za Sądem I instancji, powódka w dniu 28 czerwca 2013 r. wystosowała prośbę o rozwiązanie umowy o pracę na mocy porozumienia stron z dniem

30 czerwca 2013 r. Następnie zgodnie ze świadectwem pracy zawartym w dniu 5 lipca 2013 r. stosunek pracy łączący powódkę z pozwaną w okresie zatrudnienia na stanowisku zastępcy głównego księgowego, p.o. Dyrektora ustał na mocy porozumienia stron w oparciu o art.

30 § 1 pkt 1 k.p. W oparciu o ww. dokument Sąd I instancji prawidłowo przyjął, iż powódkę z pozwaną łączyła tylko jedna umowa o pracę, która została rozwiązana w oparciu o podjęcie uchwały o odwołaniu ze stanowiska prezesa.

Przechodząc do naruszenia prawa materialnego, Sąd Okręgowy zdecydował się zbadać łącznie zarzuty skarżącego zawarte w punktach 6 i 7 apelacji.

W myśl art. 45 § 1 k.p. w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy - stosownie do żądania pracownika - orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu - o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu.

Jak stanowi art. 36 § 1 k.p. okres wypowiedzenia umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony i umowy o pracę zawartej na czas określony jest uzależniony od okresu zatrudnienia u danego pracodawcy i wynosi:

- 1) 2 tygodnie, jeżeli pracownik był zatrudniony krócej niż 6 miesięcy;
- 2) 1 miesiąc, jeżeli pracownik był zatrudniony co najmniej 6 miesięcy;
- 3) 3 miesiące, jeżeli pracownik był zatrudniony co najmniej 3 lata.

W świetle art. 189 k.p.c. powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

W niniejszej sprawie bezspornym pozostaje fakt, że powódka miała możliwość dochodzić roszczenia od pozwanego dotyczącego ustalenia, że umowa o pracę zawarta w dniu 4 lipca 2013 r. została zawarta na czas nieokreślony zgodnie

z art. 189 k.p.c. w związku z art. 45 § 1 i 36 § 1 k.p. Jednakże w ocenie Sądu Okręgowego nie doszło do naruszenia ww. artykułów. W § 1 umowy o pracę jasno i przejrzysto jest wyartykułowane, że zatrudniający zatrudnia Pracownika w (...) Spółce

z ograniczoną odpowiedzialnością na stanowisku Prezesa Zarządu spółki, na czas pełnienia tej funkcji, w wymiarze pełnego etatu. Sąd Okręgowy zważył, że skarżąca nie ma racji wskazując, że w istocie ww. umowę należy traktować jako zawartą na czas nieokreślony. Powyższy zapis w całej rozciągłości wykazuje, że powódka była poinformowana i zdawała sobie sprawę z okoliczności, że podpisywana umowa o pracę będzie obowiązywała tylko i wyłącznie na czas pełnienia przez nią funkcji Prezesa Zarządu pozwanej. Zatem pozwana spółka nie miała obowiązku wskazywać w świadectwie pracy przyczyny rozwiązania łączącego stosunku pracy. Sąd Okręgowy zważył, że na dzień wniesienia powództwa do Sądu Rejonowego Kodeks Pracy zgodnie z art. 25 § 1 k.p. wprowadzał trzy rodzaje umów terminowych na czas: określony, zastępstwa innego pracownika oraz wykonania określonej pracy. Jak wynika z art. 30 § 1 pkt 5 k.p., umowa zawarta na czas wykonania określonej pracy rozwiązuje się z dniem ukończenia pracy, dla której wykonania była zawarta. Pozornie wątpliwe może wydawać się stosowanie tej konstrukcji do wykonywania pracy członka zarządu spółki, która ma charakter ciągły. Zawieranie tego typu umów zostało jednak dopuszczone. Taka konstrukcja powoduje, że za wygaśnięciem mandatu prezesa zarządu automatycznie idzie rozwiązanie umowy o pracę. Omawiana umowa o pracę rozwiązuje się bowiem z dniem odwołania z funkcji prezesa zarządu.

Również naruszenie § 29 ust. 3 było niezasadne. Zgodnie z § 29 ust. 3 aktu założycielskiego, głosowanie tajne zarządza się na wniosek członka Rady Nadzorczej oraz

w sprawach personalnych. W przypadku zarządzenia głosowania tajnego postanowień ust. 4 nie stosuje się. W myśl z ust. 4, Rada Nadzorcza może podejmować uchwały w trybie pisemnym lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość. Podjęcie uchwały w tym trybie wymaga uzasadnienia oraz uprzedniego przedstawienia projektu uchwały wszystkim członkom Rady Nadzorczej. Jak podkreślił Sąd Okręgowy w powyższej treści uzasadnienia, Rada Nadzorcza w sposób prawidłowy podjęła wszystkie działania mające na celu zgodnie z obowiązującymi przepisami odwołanie powódki z funkcji Prezesa Zarządu pozwanej.

Mając na względzie całokształt ustalonych okoliczności w niniejszej sprawie, Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że apelacja powódki stanowiła co do zasady jedynie polemikę z trafnym rozstrzygnięciem Sądu Rejonowego i jako bezzasadna podlegała oddaleniu

na mocy przepisu art. 385 k.p.c.

Dodatkowo Sąd Okręgowy w punkcie 1 wyroku zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 2 w ten sposób, że zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 180,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Tym samym zażalenie powódki z dnia 20 kwietnia 2016 r. okazało się być w całości zasadne. Sąd I instancji winien był orzec o kosztach postępowania na podstawie § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461 j. t.), zgodnie z którym stawki minimalne wynoszą w sprawach z zakresu prawa pracy o nawiązanie umowy o pracę, uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne, przywrócenie do pracy lub ustalenie sposobu ustania stosunku pracy – 180,00 złotych. Sąd Okręgowy zważył, że stawka zawarta w ww. rozporządzeniu jest taka sama w przypadku powództwa

o ustalenie stosunku pracy oraz odszkodowania, gdyż sąd ma za zadanie ustalić jeden i ten sam stan faktyczny, a pełnomocnik jest zobowiązany poczynić taki sam nakład pracy niezależnie od wybranego przez mocodawcę alternatywnego roszczenia.

Jednocześnie w punkcie 3 wyroku Sąd Okręgowy zasądził od powódki H. D. na rzecz pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę w wysokości 900,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą. Zasądzona kwota miała oparcie o przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804). Sąd zważył, że od kwoty 900,00 złotych należało odjąć odpowiednio kwotę 120,00 złotych, która to kwota była zasądzona od pozwanego na rzecz powódki

w ramach kosztów postępowania zażaleniowego. Na powyższą kwotę złożyła się opłata od zażalenia w kwocie 30,00 złotych oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 90,00 złotych w oparciu o § 10 ust. 2 pkt 1.

SSO Lucyna Łaciak (spr.) SSO Marcin Graczyk SSO Renata Gąsior

Zarządzenie: (...)

MK